

ÖRÖKÖS SZABADSÁGHARC

*Szabadság, szabadság: szó, - magvad
veszett el.*

*Lobogód letépted önnön két kezeddél,
Adós maradtál egy, igaz értelmekkel.*

*Napod felkél, napod leáldozik,
Eged alatt minden ebfi sátorozik,
Veled, nélküled: a világ nem változik.*

*Mindenki szajhája: minden ajkon más
vagy,*

*Tagadja az egyik, mit a másik ráhagy,
Míg minden indulat kimered, csonttá
fagy.*

*Zuzmara csillámlik odakünn a fákon:
Legeltetem lelkem egy másik világon.
Ez a szabadság: az én szabadságom.*

Aligha született igazabb magyar vers a szabadságról. Reményik Sándor erdélyi evangélikus költőnk „Pro libertate” című költeményét mégsem halljuk ilyenkor, március idusán. Az ígéretesebbet zengőket, a harcba induló *Petőfinek* és társainak a hangját, bátorságuk és nagy áldozatuk példáját idézgetjük inkább. Helyénvaló ez, hiszen rájuk emlékezünk. Az emlékezés azonban több a múlt újra mondásánál, ünneplésénél annak, ami már megtörtént. Mérlegelünk és tanulunk is. A 177 évvel ezelőttit összevetjük a jelennek. Mennyire ismerősek nekünk a régiek törekvései? Mire értékeljük mi a szabadságot? Egyáltalán, mi nekünk a szabadság?

A múlt század közepére, már egy merőben más történelmi helyzetben gondolkodott a szabadságról *Isaiah Berlin*. A filozófus eszmétörténeti munkái e kérdésben nem megalapozatlan aggodást tükröznek: félti a szabadság eszméjét. „A szabadság két fogalma” című esszéjében akkor még friss példákra mutat, ahol az ideálok „véres fegyverré” váltak.

„Amikor az eszméket elhanyagolják azok, akiknek foglalkozniuk kellene velük, akkor az eszmék akadálytalanul erőre kaphatnak és ellenállhatatlan hatalomra tehetnek szert emberek sokasága fölött. Ez a hatalom túlságosan erőszakossá válhat ahhoz, hogy racionális kritikával hatni lehessen rá.”

Halljuk? Az „eszmék elhanyagolása” súlyos következményekkel jár. A szabadság mibenlétével foglalkozni,

arról együtt tanulni, majd igyekezni és vigyázni rá, de azzal soha vissza nem élni – ez is „szabadságharc”. Reményik költeményének első három versszak a rosszul értett és megélt szabadságról szól. Lelkét „egy másik világon legeltetve” ragadta végül meg a neki való és igaz szabadságot („Ez a szabadság: az én szabadságom.”)

A szabadság eszméje, feltétele, a szabadságra jutás történetei és állapota a Szentírás egészén át követendő fonál, ami miután a rabságunkkal való szembenézéssel vitt, feltárja előttünk a szabadság egyetlen módját is *Jézus Krisztusban*. Emeljünk ki először egy régi szálát a fonálból! Az ószövetségi választott nép szabadulásának történetében a Szabadító felelőssé teszi és segíti is népét abban, hogy a szabadságával jól éljen. Szabadokká lettek (a héber „hofesh” utal leginkább erre az állapotra), hogy szabad népként éljenek („herut”). Az Egyiptomból való kivonulásban, majd a Sinainál kötött szövetségben, az isteni szabadtársnak e két történeti pillérjében ismerszik meg az igazi szabadság: a megszabadítottak szabadon elkötelezik magukat Isten Törvényének követésére.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.

1848. március 15-re emlékezünk

Örökös szabadságharc

A baptisták állami elismerése
Magyarországon

Gyülekezeti hírek Detroitból, a
Felvidékről és a Vajdaságból

A Baptista Árvaház története (II)

Szabad vagyok már - kottás ének

IGÉK A SZABADSÁGRÓL

Az Úr pedig ezt mondta Izráel fiainak: Vajon Egyiptomból, az emóriaktól, az ammóniaktól... nem én szabadítottalak-e meg benneteket, amikor sanyargattak titeket, és énhozzám kiáltottatok segítségért? Bir 10,11-12

Benned bíztak atyáink; bíztak és te megszabadítottad őket. Zsolt 22,5

Megszabadított engem az Úr, pengessük hát a lantot az Úr házában egész életünkben! Ézs 38,20

Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” János 8,36

Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr lelke, ott a szabadság. 2 Kor 3:17

Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába. Kol 1,13

Mert a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Rm 8,2

Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és Isten szolgái lettetek, már ez meghozta nektek gyümölcsét, a szent életet, amelynek vége az örök élet. Róma 6:22

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
 Püsök Dániel, Lukács János
 és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
 911 Dighton Ln
 Schaumburg, IL. 60173
 lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**ESEMÉNYNAPTÁR**

**Március 21-23. Billy Graham Center
 at the Cove
 NŐI KONFERENCIA**

**Április 26. Alhambra
 SZÖVETSÉGI ÉVKÖZI
 GYŰLÉS - (VB és MJB)**

**Április 27. Alhambra
 LELKIPÁSZTOR BEIKTATÁS
 (Szűcs Dávid)**

**Április 28-május 3.
 Lelkipásztor csendesnapok**

**Május 23-25. Detroit
 TAVASZI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ**

**Június 30-július 5. Ráma
 YOUTH CAMP**

**Július 4-6. Ráma
 KÖZGYŰLÉS**

**Július 7-13. Ráma
 GYERMEKTÁBOROZÁS**

„Nézd, vége van a télnek,
 elmúlt az esőzés, elment.
 Megjelentek a virágok a földön,
 itt az éneklés ideje,
 gerlebűgás hangzik földünkön.”
 (ÉnÉn 2,11-12)

A télnek már nálunk is vége, de a virá-
 gokra még várunk, a gerlebűgásra is. Az
 éneklés ideje azonban már michiganben
 is itt van.

Enekeink a csodálatos és egyetlen
Szabadítóról szólnak. Meg az *életünkről*
 is, amiben sok jót és rosszat tapasztal-
 hatunk. De mindezekben itt van velünk,
 nem hagyott magunkra minket az Úr.
 Emlékezhetünk jeles napokra – népünk
 történelméből (1848), a magyarországi
 baptista misszió kezdeti évtizedeinek
 harcaiból (1905). Olvashatunk a buda-
 pesti Baptista Árvaház néhány évtized-
 nyi szolgálatának egy-egy mozzanatá-
 ról; a felvidéki és a vajdasági testvéreink
 életéről; egy amerikai gyülekezet Ma-
 gyarországon, a cigányok között végzett
 missziómunkájáról; a detroiti gyüleke-
 zet legutóbbi eseményeiről.

*Van miért hálát adni, és van miért kö-
 nyörögni is.* Lelkünk ellensége sem tét-
 len – az egyik afrikai országban 70 ke-
 resztény fizetett életével Krisztus iránti
 hűsége miatt; háborúk híre nehezítik
 szívünket; politikusok próbálják befo-

**SZÖVETSÉGÜNK
 GYŰLEKEZETEINEK
 CÍMJEGYZÉKE**

ALHAMBRA (Los Angeles), CA
 2216 S. Fremont Avenue,
 Alhambra, CA 91803
 Lelkipásztor: Szűcs Dávid

CHICAGO, ILLINOIS
 5757 West Windsor Ave.,
 Chicago, IL 60630
 Lelkipásztor: Lukács János

CELEVAND, OHIO (Bethania)
 4124 Stickney Avenue,
 Cleveland, OH 44109
 Lelkipásztor: Deák Zsolt

DETROIT, MICHIGAN
 1362 Chandler,
 Lincoln Park, MI 48146
 Lelkipásztor: Huli Sándor

NEW YORK, NEW YORK
 225 East 80th Street,
 New York, NY 10075
 Lelkipásztor: Dr. Gergely István

TORONTO, CANADA
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, Ont, L4L 1W2
 Lelkipásztor: Püsök Dániel

VENICE, FLORIDA
 Nyitott Biblia Gyülekezet
 165 N Jackson Rd.
 Venice FL 34292
 Lelkipásztor: Kulcsár Attila

MELBOURNE, AUSZTRALIA
 Első Magyar Baptista Gyülekezet
 130 Railway Pde.
 Noble Park, VIC. 3174
 Lelkipásztor: Horváth Ferenc

*További gyülekezetek,
 némi együttműködéssel:*

KELOWNA, BC. Canada
 Magyar Keresztény Misszió
 Kelowna, BC

KIPLING, SASK. CANADA
 Calvary Baptist Church
 Kipling, SK. S0G 2S0 PO Box 90

lyásuk alá vonni a hívőket – ami már az-
 zal is kárt okoz, ha a Mester által annyira
 óhajtott (Jn 17) egységet megbontja.

Itt az éneklés ideje. A Golgota felé né-
 zünk, imádkozunk, böjtölünk, és néha
 még a feltámadott Úr dicsősége megje-
 lenését is látni véljük. (szerk)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

ÖRÖKÖS SZABADSÁGHARC

folytatás az 1. oldalról

A Biblia tehát azt tanítja, hogy a Szabadító Isten képessé teszi az embert a szabadságával helyesen élni. ValamiTŐL szabadon vagyunk valamiRE szabadok – és ez a Szabadító kegyelmes munkája által lehetséges.

Fellelhető ez a szál hozzánk közelebb is, az Újszövetségben. Most is csak egyet csodáljunk a sokból! „Mert ti, testvéreim, szabadságra hívatatok; csakhogy a szabadság ne legyen ürügy a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak. Mert az egész törvény ebben az egy igében teljesedik be: *‘Szeresd felebarátodat, mint magadat’*” (Gal 5,13-14). A „szálak” közti hasonlóság azt is tanítja az igazi szabadságról, hogy az a hatásában terjedő, így többeket érint. A megszabadítottak élete, akik a Törvényt, illetve az azt teljességre vivő ígét követik, minőségileg másféle kapcsolatba kerülnek egymással is. Új közösséget alkotnak, olyat, aminek a világ híján van. Szabadok.

A közgondolkodásban a szabad ember azt teszi, amit csak akar. Élnének is a külső kényszerektől mentesen sokan, ha tehetnék. A „neki senki ne mondja meg, hogy...”-tól azonban veszélyesen rövid az út az énközpontúság másoknak ártó megnyilvánulásáig. A „külső” szabadságot – másokét, meg a társadalom jórendjét - veszélyezteti a „belső”, igazi szabadság hiánya. Az elharapódzott szabadosság szabadság-méltányos kezelése, a baj orvoslása a modern társadalmak égető, megoldatlan problémája. Viszont, lehetünk szabadok, igazán szabadok a „külső szabadság” híján is. *“Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan...”!* – írta Pál Galácia gyülekezeteinek. Míg világ a világ, a Krisztus Jézusban kapott szabadság utáni kémléseknek (Gal 2,4) nem lesz, nem lehet végük.

Az 1848/49-es Szabadságharc legfontosabb eseményei között ritkán esik szó azokról a lelkipásztorokról és papokról, akik Isten és népünk szolgálatában helyt állva a szószéken hirdették, majd a csatamezőn, de a vádlottak padján is vallották, hogy a szabadság olyan érték, amiért áldozni kell, és amire vigyázni muszáj. Az utóbbi években Zakar Péter történész kutatásai nyomán tanulunk róluk, halljuk őket. Sokakra hatott Bécs és az egyházi felettesek fenyegetése – csupán 138 egyházi személyről tudunk, aki Kossuth felhívására önként vállalta

a szabadság ügyének támogatását. Egyikük, a pápai rabbi, Löw Lipót tábort lelkészként szolgálta híveit a szabadságharc legveszedelmesebb ütközeteiben. Egy a nemzetöröknek 1848. júliusában tartott gyűlésén ezt hallották tőle (ő az első rabbi, aki magyarul prédikált a zsinagógában is):

„A szabadság, tisztelt hallgatóim, nem abban nyilvánkozik, hogy mindenki tehesse azt, ami neki tetszik. Korántsem! Midőn az emberek csak tetszésük és szeszélyük sugalmát követik, akkor zabolátlankodnak: a népszabadság pedig nem zabolátlanságban, hanem abban áll, hogy a nép nem az önkény, nem a zsarnokság, hanem kizárólag a törvény iránt tartozik tisztelettel és engedelmes-séggel; s hogy a törvény a nép képviselői által hozatik, s a felség jóváhagyása által szentesítetik. Ennélfogva világos, hogy a törvényesség élesztő lelke a szabadságnak; és ennek veszedelmes ellen-sége nincsen a törvénytelen-ségnél, jöjjön az bár alulról, vagy felülről...”.

Világos után Haynau őt is elfogatta. A halálbüntetéstől megmenekült ugyan, de a szabadulása után – későbbi főrabbi-sága idején is - állandó felügyelet alatt állt.

Novák József

A Debreceni Református Kollégiumban, történelmi emléktárgyaink sorában található ez az 1848-as szabadságharc idején használt zászló.

Az 1944-ben alakult Ideiglenes Nemzetgyűlés tanácstermének falát díszíti.

ÉVNAPRA

*Kelsz és lenyugszol észrevétlenül:
Innep volnál, de senki meg nem ül,
Végzetes évi nap!
Oh, e tömeg más napot ünnepel;
Titkon sóhajtja meg a hű kebel
Halomra dőlt oltáridat.*

*Emléked átkos, nyomasztó tereh:
A vérnek és könnyűnek tengere
Mind, mind ahhoz tapad.
Az ember gyöngye: félve néz feléd,
S mint egykor a tanítvány mesterét,
Nehéz időkben megtagad...*

Arany János
1850. március 15.

MÁRCIUSI ÁLOM

*Álmodom egy fényes,
nagy magyar királyról.
Jönné, hol a nap kél,
fényes csodatájról.
Jönné hóparipán,
erős mentőkézzel.
Igazság sarjadna,
merre lova lépdel.
És amerre járna:
Segítséget senki
hiába nem várna.
És ahová térne,
égi áldás térne:
Igazi jót senki
hiába nem kérne.
Édes, szép hazánkban
békesség honolna.
Milyen szép is lenne!
Milyen jó is volna!*

*Nem is lehetetlen.
Nem is olyan álom.
Hiszen él egy Király,
fényes csodatájon.
Fényes égi tájról
hozzánk le is szállott.
Hozott segítséget,
hozott igazságot,
ragyogó örömet,
boldog békességet!
Csudaorvosságot
annak, kit seb éget.
Hódoló szívünk bár
mind elébe vinnénk,
hatalmában bízánk,
erejében hinnénk!
Amíg minden magyar
nem hajt neki térdet,
az én édes hazám,
tudom, fel nem ébred.
Erős, mentő kezét
megragadva kérem:
„Édes Uram Jézus!
Mentsd meg az én vérem!”*

Türmezei Erzsébet

Követése szabadság – ne tarts tőle!

Sokan azt gondolják, hogy Istent követni csupa korlátozás, lemondás, nehézség, emiatt félnek elköteleződni mellette. Amikor felismerjük, kicsoda Jézus valójában, átélhetjük a valódi szabadságot. Letehetjük a bűn kötelékeit, a bánat béklyóit, a félelem bénító bilincseit, a megfélemlés kényszerzubbonyait – és mindazok, amik félelmetes kötelékeknek tűntek kívülről, eltűnnek, feloldódnak.

Jézus felszabadító közelségében képesek lehetünk szelídségre és az egymást megelőző szeretetre, segítőkész-ségre és békességre a legnehezebb körülmények között is. Ne tartsunk hát a követésétől, és éljük át azt a valóban felszabadító csodát, amit a Jézussal járás jelent! (részlet)

Kovács Viktória (baptist.hu)

Szabadság az evangélium hirdetésére

A magyarországi baptisták történetében jelentős évszám 1905. Sokéves tárgyalás és kérelmezés után a magyar kormány ekkor részesítette állami elismerésben a baptista hívőket. Ez a rendelet azonban sokáig megosztotta a korabeli baptistákat. „Elismert” és „el nem ismert” gyülekezetek éltek számos helyen egymás mellett, egyazon településen. A másfél évtizedes nézetkülönbségből úgy tűnik leginkább a magyar nemzet tragédiája, a trianoni békediktátum józanította ki eleinket. 1905-óta elismert vallásfelekezetként működnek a magyarországi baptisták. Ennek az egyházi eseménynek 120. évfordulójára emlékezünk ezzel a rövid áttekintéssel.

1846-tól számítjuk az újkori baptizmus megjelenését Magyarországon, Rottmayerék munkássága mégsem fejlődhetett ki, mert az 1848-as magyar forradalom és szabadságharc elfojtását követően a Bach-korszakban szinte minden újszerű szervezkedést, így a kezdődő baptista missziót is betiltották. Rottmayer János Kolozsvárra, Vojka János kényszerűen Skóciába távozott. A korabeli magyar vallásügyi helyzetről ezt írta: „Aki mást mert hirdetni, azt végleg elnémitotta az uralkodó hatalom.”

Már Meyer Henrik is tett kísérletet arra nézve, hogy ismerjék el és szabadon gyakorolhassák hitüket a baptisták.

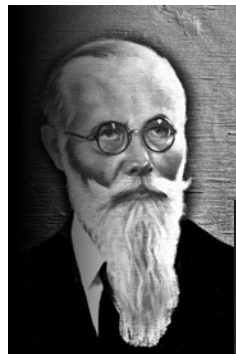

Meyer Henrik
(1842–1919)

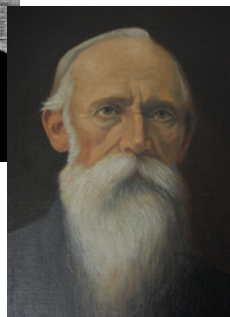
Megjelenését követően szinte azonnal megkezdte a baptisták „saját jogi helyzetének javítására irányuló lobbitevékenységét”, amely „soha véget nem érő parlamenti és sajtóbeli lobbizoz” vezetett. Meyer kifejezetten gyűjtötte a gyülekezeti munkásoktól a zaklatásokról írt jelentéseket. Arra biztatta a testvéreket, hogy panaszait dokumentálják, és minden év végén terjesszék fel azokat jogorvoslatért a lehető legmagasabb fokú hatósághoz. Meyer mindent megtett ügyének sikeréért. Befolyásos pártfogókat keresett és talált is Irányi Dá-

niel ellenzéki képviselő személyében, de támogatók közt találjuk Papp Gábor dunántúli református püspököt és Csáky Albin grófot is. Irányi Dániel, az 1848-as párt ellenzéki képviselője huszonhárom ízben szólalt fel a parlamentben a baptisták vallásszabadsága ügyében. Ám az 1883-ban benyújtott kérelmet maga Tisza Kálmán, a miniszterelnök utasította el.

Magyarországon háromféle egyházjogi státusz létezett: a bevett, az elismert és a túrt. A baptisták a harmadik kategóriába tartoztak, annak minden hátrányával együtt. A baptista istentiszteletek gyűlésnek minősültek, azokat főszolgabírói engedélyhez kötötték. Évekkel később Meyernek az elismerésért folytatott kitartó küzdelme egyre inkább Udvarnoki András, Balogh Lajos, Csopják Attila, a magyar nyelvű baptista missziót ellen-

Udvarnoki András
(1865–1945)

Csopják Attila
(1853–1934)

dító vezetőinek programjává vált. Egy idő után azonban Meyer Henrik, Kornya Mihály és vezetőtársai az állami elismerés ügyét lelkiismereti kérdésként kezelve elutasították. Főként a „szabad államban szabad egyház” világszerte elismert baptista elvét látták veszélyeztetve, pedig ez a baptista elv dr. Rushbrooke, a Baptista Világsszövetség későbbi főtitkárának megfogalmazásában egyértelmű: „Amikor valamely államtól elismerést kérünk, nem szubvenciót, állami segílyt kérünk. Meggyőződésünk, hogy gyülekezeteinket és intézményeinket a nép maga kell hogy fenntartsa adakozása által. Az államtól csupán szabadságot kérünk – szabadságot az evangélium hirdetésére, szabadságot gyermekeink taníttatására, szabadságot intézményeink fenntartására, szabadságot, hogy

imádkozhassunk. Ez a szabadság egyike a mi speciális baptista megkülönböztető alapelveinknek.” Ez a körülmény azután a hazai baptistákat hosszú időre elvi megkülönböztetésbe sodorta. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a két baptista csoport, az elismertek és az el nem ismertek között hitelvi különbség soha sem merült fel.

Amire most emlékezünk, az a 120 évvel ezelőtt 1905-ben megkapott állami elismerés. Ennek munkálója az a Lukács György miniszter volt, aki korábban egy levelében arról írt, hogy „én a baptistákat régen ismerem” – és ebben a mondatában felsejlett előtte korábbi Békés megyei hivatala, ahol főispánként megismerte a baptistákat. Abban az időben szép előrehaladást mutatott a békési baptista misszió. Imaházak épültek, bemerítéseket tartottak a Körösben. Lukács tehát megkereste az elismerést kérelmezőket, a magyar baptista csoport vezetőit, és biztatta őket a kérelem ismételt beadására. Miután azok megismerték az elismertetés állami feltételeit Udvarnoki András, Csopják Attila, Orosz István, Tomi Lajos megalkották „A baptisták egyházi szervezete” címmel azt a szervezeti és működési szabályzatot, amelyre azután 77092/1905 sorszámmal rákerült a miniszteri pecsét, és amelyet a miniszter Lukács György aláírásával látott el.

Eleink a szabad vallásgyakorlás miatt indították harcukat. Előbb Meyer, majd az Udvarnoki-Csopják vezette csoport, aminek lett azután az 1905-ös elismerés, majd jóval később a dr. Somogyi Imre által támogatott 1947-es XXXIII. törvény 1§-sa. Cél és a szükség volt ez arra nézve, hogy szabadon gyakoroljuk a hitünket, mert azelőtt a baptisták szervezett működése kockázatos tevékenység volt. Hovatovább ez egy védelem volt éppen a népegyházak támadásai ellen, amelyben az államnak volt lehetősége (hatalma) törvények által segítséget nyújtani.

Én ennek elfogadását nem tartom megalkuvásnak, amiként a mai helyzetben is az állam támogatásával végezzük eredményesen a szeretet-szolgálati- és jótékonyági munkát.

Marosi Nagy Lajos

A témáról részletesebben olvasható: <https://www.baptist.hu/mozgalombol-egyhaz-120-eve-tortent-a-baptistak-allami-elismerese/>

vagy <https://www.igeidok.hu/globusz/mozgalombol-egyhaz-120-eve-tortent-a-baptistak-allami-elismerese>

Néhány bevezető gondolat a magvető példázatahoz

A magvető példázata által Jézus az ige erejéről és az ennek az erőnek ellenálló lelkületekről tanít.

Amikor a tanítványok megkérdezik a Mestert a példázat jelentéséről, Ő előbb tisztázni akar velük valamit. „Egyedül nektek adatott meg, hogy értsétek Isten országának a titkait.” Ez jó hír, de miért éppen nekik adatott meg, hogy megértsek a példázatot?

A válasz egyértelmű. Egyedül a tizenkettő vállalta az Úr Jézussal való életközösséget, a tanítványi létet. Az Úr Jézus által ismerhették meg Isten országát. A tanítványi közösségben kitartva, egyre több adatik, mert állandó kapcsolatban vagy a forrással. Azoktól, akik csak alkalmanként voltak Jézus hallgatói, de nem követték, végül még az a kevés is elvétellett, amit egy-egy tóparti tanításból vagy hegyi beszédből megértettek.

Nem így van ez velünk is? Mennél elmélyültebb a Krisztussal való közösséged, annál többet kapsz az igeolvasásból és az igehallgatásból. Minden tekintetben gazdagodsz ismeretben, bölcsességben, lelki békességben, szeretetben. Ha adatott neked valami Istentől, legyen az tehetség, képességek, Lelki ajándékok, de azokat elhanyagolod, végül elvételnek töled.

Halld meg a biztatást: Légy tanítványa az Úr Jézusnak, ne csak alkalmi hallgatója!

A magvető példázatát könnyű értelmezni. Jézus személyesen magyarázza el a tanítványainak. A mag Isten ígéje. Akiknél az útfélre esett, azok meghalták az ígét, de azután jön az ördög, és kiragadja a szívükből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözljenek. Akiknél a köves helyre esett, azok amikor hallják, örömmel fogadják az ígét, de nem gyökerezik meg bennük: ezek hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elbuknak. A tövisek közé esett mag pedig azok, akik hallották az ígét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják őket, és nem érlelnek termést. A jó földbe esett mag azok, akik befogadják az ígét és termést hoznak harmincannyit, hatvanannyit, némelyek pedig százannyit.

Fontos megértenünk, hogy nem az ige hatékonyságával van a gond, nem a mag

romlott vagy csíráképtelen. Jézus a talajra irányítja a figyelmet. Négyféle ember hallgatja az ígét. Az ő szívük talaja van kiértékelve a magvető példázatában.

Az ige hirdetőnek pedig az a felelőssége, hogy az Ígét hirdesse és ne a saját véleményét. Az is felelőssége, hogy Jézus vérében megtisztított lelkiismerettel hirdesse az életnek beszédét, lélekben és értelemben felkészülten.

A hallgató felelőssége, igaz és jó szívvel hallgatni az ígét, és meg is tartani azt állhatatossággal. Csak akkor hozhat gyümölcsöt, ha a hallgató szíve jó talaj.

Négy lelki talaj áll előttünk és ezek közül csak egy a jó. Az Úr legyen irgalmas hozzánk, amint hallgatjuk az életnek beszédét!

Lukács János

SZABADSÁG

*Akit a Fiú megszabadít,
Az valósággal szabad.
Mert megoldotta köteleit,
Most már szabadon szárnyalhat.*

*Mint kalitkából szabadult madár,
Börtöne fölött nevet.
Szárnyaló szeleken égbe száll,
Felhők között zeng éneket.*

*Bűn, halál és törvény köteléke
Rabságban már nem tarthatja
Azt, kinek Krisztus keresztre
Üdvösségének az alapja.*

*Az ellenség hatalma megtört.
Fegyvere erőtelen.
Bár emelgeti az éles tört,
Győzelemre esélytelen.*

*Az ellenség a nyomába eredhet,
De utol soha nem éri.
Kit Isten kegyelme megmentett,
Mindenben hatalma védi.*

*Aki hitben elfogadja ezt,
Szabadon éli életét.
Dicsekedés lesz a keresztről,
Hangosan zengi énekét.*

*A szabadulás Istenét áldja,
Szabadságának örvend.
Szabadítóját önként szolgálja,
Szabad szívvel, míg eljövend.*

*"Ha tehát a Fiú megszabadít
titeket, valóban szabadok lesztek."
(Jn 8:36)*

Gergely István

A BAPTISTA SAJTÓ NAPJA 2025-ben: március 16.

*Írd le ezt a látomást és vésd táblákra,
hogy könnyen olvasható legyen! (Hab 2,2)*

Magyar baptista sajtó. Igen, ilyen is van, s már elég rég óta. A *Béke-hírnök* megalakulását (1895) 13 évvel követte az *Evangéliumi Hírnök*. Az amerikai magyar baptisták lapja **egyidős a szövetséggel**, amit az újvilágban a múlt század legelején létrejött gyülekezeteink – otthoni és itteni példákat követve – hoztak létre. Az azóta megszakítás nélkül, folyamatosan megjelenő lap most a 117-dik évfolyamát éli. Eljut mindenhol, ahol magyar baptisták élnek, négy kontinensen.

A szerkesztője és a cikk írók nagyobb része lelkipásztor, de a lap nem írott ige-hirdetések gyűjteménye. Az amerikai magyar baptista sajtó jelenlegi egyetlen orgánumának sajátos küldetése van. **Az evangéliumnak úgy a hírnöke, hogy a gyülekezeteink életét, szolgálatát kísérve figyelemmel a közöttünk és általunk is munkálkodó Krisztus evangéliumát, hívó szavát, s az arra válaszoló közösség gyümölcseit mutatja be.** Mindezt úgy kívánja tenni, ahogy Habakuktól is elvárta az Úr, vagyis: „hogy könnyen olvasható legyen.” Szövetségünk, gyülekezeteink testvérisége ismeri egymást és a lap szolgálata segítségével is folyamatos kapcsolatot tart. A testvéri kapcsolat-tartás célja az, hogy a szolgálatunkban egymás segítségére legyünk - Pál ezt így fogalmazta meg: „mert szinte meglevenedünk, ha ti erősek vagytok az Urban.” (1Thess 3,8)

Jóllehet első renden az itteni gyülekezetek missziós életének, közös küldetésének elősegítése a cél, azért a távoli testvérekkel is összeköt valamennyire bennünket: figyelemmel kíséri pl. a *Magyar Baptista Világszövetség* munkáját is. Együttal örömmel olvassuk a *Béke-hírnököt* és a *Szeretet* lapot, sőt a magyar baptista sajtó más termékeit is.

A magyar baptista sajtó napján először is adjunk hálát azért, hogy van üzenet, amit továbbíthatunk. S kérjük az Úr segítségét abban, hogy „könnyen olvasható” és érthető üzenettel jelenjen meg sajtótermékeink. Ne dodonai kétértelműséggel, ne homályos-sejtelmes mesékkel, ne tudományoskodó okoskodásokkal. A költő írhat szépen, az ige hirdető fogalmazzon érthetően! A baptista sajtó még talán szép is lehet, de annál is fontosabb, hogy az evangélium eszköze, és könnyen érthető legyen!

Herjeczki Géza

DETROIT

Csodákra emlékezni jó

A Detroiti Gyülekezet életében mozgalmasan telt a 2024. év utolsó néhány hónapja is. Előző beszámolómat ott fejeztem be, hogy várakozással tekintettünk előre a Házaspáros hétvégére a RÁMA Táborban. Várákozásunk öröme fordult. Különlegesen áldott, kapcsolatot formáló napokban volt részünk, megerősítő tanítással és testvéri, úrvacsorai közösséggel. Köszönjük *Varga György* testvér szolgálatát és a *Torontói Gyülekezet* vendégszeretétét.

Az örömek folytatódtak, amikor a házaérkezésünket követő napon, szeptember 3-án, hírt kaptunk arról, hogy megszületett *Silas Foster*, *Szilágyi* testvér második unokája. Mennyei Atyánk áldása nyugodjon rajta és családján, egész életében.

Örömmel tetézte, hogy két napra rá a detroiti repülőtéren fogadhattuk lelkipásztorunk szüleit: *Huli Sándort* és *Irént*, akik látogatónak érkeztek hozzánk egy hónapra.

Szeptember 22-én pedig a *Clevelandi Gyülekezettel* örvendhettünk együtt az ottani magyar baptista misszió 125. évfordulóján. Áldások gazdag folyói ömöltek bensőnkbe, miközben az Úr csodálatos munkáját hallhattuk az ige-hirdetésben és a történelmi áttekintésben *dr. Mészáros Kálmán* lp. testvér szolgálatán keresztül. Köszönjük a *Clevelandi*

Gyülekezet szeretetét. Még ugyanebben a hónapban látogatott el gyülekezetünkbe *Bancsov* testvér szomszédja, *dr. Elberita "Twinkie" Clark* gospel énekes, és szolgálattal is megörvendeztetett bennünket.

Októberben ismét *Clevelandba* mentünk, ezúttal fiataljainkkal, az őszi *Ifjú-sági Konferenciára*, ahol megismerhettük *Veres Dániel* testvért és feleségét *Klaudiát*, aki ösztöndíjasként segíti az ottani gyülekezet szolgálatát. Nagyon szép, emlékeztető hétvégét töltöttünk, számunkra oly kedves és értékes fiataljainkkal. A szombat délelőttöt különleges fórumbeszélgetéssel töltöttük, ahol igen fontos kérdésekre kaptunk választ, többféle szempontból. Köszönjük ezúton is.

A hónap végén gyülekezetünkben tartottuk a *reformáció ünnepét*, ökumenikus körben, református és pünkösdi testvéreinkkel együtt, és közben készültünk arra, hogy köszöntsük az Allen Park-i Református Gyülekezet új lelkipásztorát *dr. Csákai Lászlót*, aki a következő héten érkezett feleségével Detroitba. Ezzel lezárult gyülekezetünk egy közel két éves szolgálata, melynek során *Herjeczki Géza* testvér a pünkösdi gyülekezet lelkipásztorával, *Kerekes Tibor* tv.-el felváltva, vasárnapról-vasárnapra hűségesen hirdette az ígét a református testvéreknél. Hála az Úrnak mindenért.

Egész novemberünk a *hálaadás* témájával telt, míg végül a 23-24-i hétvégén a *Torontói Gyülekezet* szolgálócsoportja, valamint *Clevelandból* és *Pittsburghból*

érkezett testvéreink segítettek nekünk Istenünk magasztalásában - szombaton *Worship Night* -, és a még nagyobb hálaadásban, a vasárnapi hálaadó ünnepélyen. Köszönjük *Püskök Dániel* lp. testvér és a torontói lelkesítő szolgálatát

Gyorsan elérkezett a december, és az örömek mellett, szomorúságot is megengedett számunkra az Úr, amikor *Mikó Árpád* testvér temetésén szolgáltunk. Tudjuk, hogy egyedül az ÚR fordítja öröme a fájdalunkat, benne bízunk és benne reménykedünk - erről tettünk bizonyosságot a nyitott sírnál. Néhány hét múlva került sor az *Adventi Zenei Ünnepélyre* az imaházunkban, ahol énekarunk, fiataljaink és zenekarunk mellett pünkösdi és református testvéreink, valamint a *Schellenberg család* is bekapcsolódott Istenünk magasztalásába, hálát adva az Ő kimondhatatlan ajándékáért, az Úr Jézusért. Néhány nap múlva pedig már házról-házra zengett az ének, a *kántálók* hangján. Az év végén örömmel teljessé tette az ÚR karácsonyi ünneplésünkben csoportjelenettel, vendégekkel és sok-sok szolgálattal. Az év utolsó óráit áhítattal, közös vacsorával, csoportos játékokkal töltöttük, majd együtt léptünk át az új esztendőbe, Megváltónk és egymás kezét fogva.

Hisszük, hogy az Úr Jézus vezet tovább, kezében tart, megújít szeretetével és megáld a szolgálatban. Ő az út és ő a cél. Övé minden dicsőség.

detroiti krónikás

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - FELVIDÉK ÉS VAJDASÁG

A *Szentpéteri baptista gyülekezet* kis létszámú ugyan, de nagyon családias közösség. A *testvér* itt nemcsak egy szó, hanem közvetlen, őszinte hitkapcsolat generációk között.

A prédikációk mindig ébresztőként hatnak rám, mert buzdítanak, figyelmeztetnek, önvizsgálatra indítják szívemet. A fiatalok dicsőítése az új dallamokkal, és a szentíráshoz hűen alkalmazkodó - akár új szövegekkel is - lelkileg felemelnek, de ugyanúgy az idősebb generáció dicsőítő éneke, a tradicionális énekek is - amik apáról fiúra szálltak - jelen vannak a dicsőítésben, melyek szintúgy átkarolnak, megvigasztalnak, értéket, irányt mutatnak nekem.

Azt látom a testvéreken, hogy a hitéletük nem csak az imaházra korlátozódik, hanem a világban is missziós lelkülettel élnek napjaikat, és megosztják azt a gyülekezetben, bizonyosságot téve.

Köszönöm, hogy hibáim, gyarlóságom ellenére is része lehetek egy közösségnek, mert azt a kegyelmet és megértést, amit itt tapasztaltam és mind a mai napig átélék, soha seholy nem éreztem.

A *Dunaszerdahelyi* házi közösségben megtapasztaltam, hogy az imaházon kívül egy otthon hogyan válhat istentiszteleti helyé, mert megélem az ige valóságát, hogy *"ahol ketten vagy hárman összejönnek a nevemben, én ott vagyok."*

Mezei Sándor

A "MENEDÉKHÁZ"

A régi, roskatag ház, amelyik már kiszolgált pár generációt, új esélyt kapott.

Új utcafronti fal, új ablakokkal, a szoba betonpadlóval, szigetelt linóleummal, frissen meszelve.

Tavasza udvarrendezés után teljesen takaros házként igazi menedéket ad majd lakójának.

Hálásak vagyunk minden adományozónak, segítőknek ezért a lehetőségért is.

A meleg kuckó sugározza azt a szeretetet, amit beépítettünk.

Nagya a mi Urunk!

Moravica utolsó utcájában, a *Gyöpszél*en - ahol történetesen felnőttem én is - élt *Magdi*, aki 14 évesen agyvérzést kapott, majd idővel árva lett. Vertfalú házában kapujában sokszor láttam, ahogy félszegen kinézett az utcára, félve a többiek tekintetétől. Felnőve megtért, és egy alkalommal a gyülekezeti szükség-re vásárolt kicsi lakásba költözött, mert az a központban volt, tiszta, világos, fürdőszobával, mindennel felszerelt. Végre emberi körülmények közé került.

Régi háza "Menedékház" - hiszen beköltözött a gyülekezet egyik szociális esete, akinek nem volt hol lehajtania a fejét. Közadakozással felújítottuk *Magdi* házát, egyszerű fürdőszobát építettünk hozzá, és használható lett. Így lett egy időben két menhelyünk: a lakás, amit *Magdi* ingyen használhatott, és a régi háza.

A beköltöző lakó takaros kis házat varázsolt belőle, kertet rendezett, virágokat ültetett, tisztaság és rend uralta. Évekig lakta, míg el nem költözött Megváltójához, mivel az Úr gyermeke volt.

Közben *Lajos*, a gyülekezet autodidakta gitáros, a trubadúrunk, ahogy jóindulatúan szoktam mondani, háza nagyon leromlott. Ő is szociális eset, beteges, mozgáskorlátozott. Hol a kéményét javítottuk, hol az egyik falát, de a ház menthetetlen volt. Mielőtt összedőlt,

átköltöztettük a Gyöpszél utcába, a „menedékházba”. Ekkor már az is komoly javításra szorult, átmedvesedett, és félt volt, hogy maga alá temeti *Lajosunkat*. Két év gyötörődés, imádkozás, támogatók keresése után novemberben, az utolsó pillanatban bontottunk, építettünk, és mára sikerült befejezni. Fény árad be a szobájába, tisztaság és meleg. Önerőből ez megfizethetetlen lenne neki. Most újra nekilát a versek megzenésítésének, saját énekek írásának, biztos fedél alatt van.

Menet közben a "menedékházat" a gyü-

lekezetre íratta *Magdi*. Mostanra már három gyülekezeti hajléktalan gondját viseljük, mivel újabb rászorulóknak adt.

Valahogy úgy alakult, hogy az Úr lassan harminc éve hajléktalanok, szociális esetek sokaságával vesz minket körül. Tanít minket válaszolni a társadalmi nehézségekre, nem túllépni rajtuk, hanem valahogy megoldásokat keresünk. Széles perspektívákra nyitottan segítünk, ahol csak kell, közben mi magunk is megérezzük a nehézségeket, és azt, ahogyan kivezet az Úr azokból. Bár kicsiny a létszámunk, néha nagyokat tehetünk mások életében, ami nagy, minőségi változás. Kicsi lépések ezek, de mégis méltóbb életet biztosítanak.

Az élet igazi megoldása az, ha Krisztust szívünkbe fogadjuk. Azután is vannak nehézségek, amiben a gyülekezet partner lehet, vagy éppen vak. Sokan megtérésük előtti egészségügyi bajukat, családi gondjaikat is hozzák batyuként, és -dicsőség érte Istennek-, mi megpróbáljuk egy részét átvállalni.

Valahol itt kapcsolódik össze a hit és a cselekedet. Jakab 2:14 -26.

Alázattal, és hálával vesszük ezeket a feladatokat, és a megoldások folyamatában megnyilvánuló testvéri segítséget is. Imádkozzatok értünk

Nyúl Zoltán baptista lp.

MISSION TRIP TO PÉCS, HUNGARY

By Joyce Vegh Heard

Christian greetings from beautiful *Shreveport, LA* located on the northwest part of LA and bordering with Texas and Arkansas overlooking beautiful Cross Lake. I was blessed to meet someone who shared that their church takes an annual **mission trip to Pecs, Hungary**. I decided to visit FBC Shreveport and joined the choir.

The church has served the **Roma people in Pecs** for the past ten years through efforts begun by the previous music minister and his wife through *The Journeyman Program*. They taught English in the local high school and included sports and recreation as areas of service.

My nephew *Michael Mathew Legler* expressed a desire to go to Hungary and with his experience as a football player and Powerlifting Second place State Champion he was welcomed as a true asset to the team. He was able to testify of God's power and grace following a motorcycle accident he experienced his junior year while attending Calvary Baptist Academy. He is a senior now and plans to graduate in May!

The theme verse for our mission trip was Proverbs 3:3, *"Let love and faithfulness never leave you. Bind them around your neck; write them on the tablet of your heart."*

The high school students made paper chains with the individual words and later used them as decorations for our Valentine's Banquet and party. We taught **the story of the prodigal son** through our classes. The students participated in games, art, crafts including making charm bracelets and heart wreaths with various pieces of heart cloth.

Our associate *pastor Ronney Joe Webb* gave his testimony on Wed night regarding his experiences at The Paris Olympics and upon sharing the **steps to peace with God** distributed pins he received in Paris to each student. Three teenage young ladies wore cultural dresses and danced, while several young teenage boys played the guitars singing folk songs.

I was able to share the **Names of God** from an "I am" calendar that Christian distributors and *LifeWay Christian Bookstores* sold here. There are 365 names of God with identifying scripture for each day of the year. The name of God Our Peace was shared on Tuesday, which was very timely due to the youth dressing in soldier outfits (similar to our ROTC) and one of the teens Bálint, read the scripture and said how appropriate because it was "Peace Day".

The other important information I thought was a treasure was their identity as *The Beloved of God!*

It was a childhood desire to share the gospel in Hungary ever since learning about missions in G.A.'s (Girls in Action with Southern Baptist - mission study and mission action). God brought

that dream to fruition this past Feb 13-23, 2025. May the "seeds of faith" we planted be a ripe harvest when Our Lord Jesus Christ returns. May each of us allow Christ to influence culture and bloom where we are planted!

And remember: *"Therefore go and make disciples..."* Matt. 28:19-20.

Evangelical Christianity Goes Global, Sparks Revival

America is on the brink of a spiritual awakening unlike anything seen in the last 75 years. As anecdotal evidence emerges from college campuses across the nation, there is a growing sense of anticipation for a widespread revival. From Asbury University to Florida State University, spontaneous Holy Spirit-filled evangelical Christian revivals are breaking out, often in unexpected places. This revival is particularly significant because it is largely occurring outside traditional church settings, signaling both a remarkable opportunity and a stark critique of the established church.

On a frigid Tuesday night in Columbus, Ohio, over 6,500 college students gathered at Ohio State University's Schottenstein Center (commonly known as "The Schott") for a revival event organized by the Unite US movement. Brav-

ing sub-freezing temperatures, nearly 2,000 students responded to the gospel message, committing their lives to Jesus Christ and participating in spontaneous baptisms using the backs of U-Haul trucks. This event marks the second large-scale revival of 2025 by Unite US, demonstrating a profound spiritual awakening among American college students.

But this revival movement is not limited to the United States. Countries like Brazil are experiencing explosive growth throughout Evangelical churches. Evangelical Christianity, once a minority, is now on the verge of surpassing Catholicism as the country's largest faith group. Mega-churches are now common, drawing thousands of worshippers weekly. Pastor Andre Fernandes of Lagoinha Church in São Paulo attributes this growth to a long-anticipated spiritual revival. "We are living in the fulfillment of a promise," he said, referencing prophecies of a revival that would spread from Brazil to the world.

ChristianityReport (Febr. 22.)

The Overlooked Crisis: Christians Slaughtered in Congo

In a tragic and horrifying attack, on February 13, 2025, 70 people—many of them Christians—were brutally murdered inside a Protestant church in the Democratic Republic of Congo (DRC). The massacre was carried out by the Allied Democratic Forces (ADF), an Islamist rebel group that has been terrorizing the region for years. Open Doors, a ministry serving persecuted Christians, reported that it took weeks to bury the dead due to ongoing violence.

While global attention remains focused on Ukraine, the suffering in Congo is largely ignored. The country has been engulfed in conflict for decades, with an estimated 5.4 million people killed since 1998. The war is driven by ethnic tensions, corruption, and control over valuable minerals.

Pastor ... in Goma, has been sheltering Christian refugees, including women who survived rape and torture by the rebels. He and his family narrowly escaped death when the ADF invaded the city, killing civilians—including a mother of six.

Christians must pray for the persecuted in Congo.

Christianityreports.com (March 6.)

„TE, TELHETETLEN PAPZSÁK!”

ÖTÉVES LEHETTEM, amikor életre szóló tanítást kaptam anyai nagyapám-tól, *Pannonhalmi Bélától*. Ő akkoriban Felsőgallán (ma Tatabánya egyik város-része), egy bányászfaluban volt prédikátor. Ha nála időztem – s ez elég sokszor megesett –, hogy ne legyenek nagyanyám terhére, elvitt magával egy-egy családlátogatásra is. Egy fázós őszi estén abba az utcába indultunk, ahol vájárók és csillések laktak a bányatársaság által épített lakásokban.

Fiatal házaspár fogadott minket, velem egykorú gyermekükkel, Zolival. Míg a felnőttek beszélgettek, mi ketten jót játszottunk. Újdonsült pajtásomnak kevés játéka volt, de közülük az egyik különösen megtetszett nekem. Tizenkét darab, talán négy centi élű fakocka volt egy dobozban, belőlük hatféle színes meseképet lehetett kirakni.

Mivel már korábban megfigyeltem, hogy nagyapám iránti szeretetüktől vezérelve szinte mindenre képesek voltak érte a testvérek, ezt akartam most kihasználni a javamra. Orcátlanul és jól hallhatóan arra céloztam, hogy meny nyire örülnék, ha nekem is lenne egy ilyen kirakós kocka-játékom. Zoli szülei felfigyelve szavaimra, már bele is rakták volna nagyapám táskájába a játékot, de ő határozottan ellenállt. Csalódottan láttam, hogy elképzelésem meghiúsult.

Már nagykabátba öltözve búcsúzkodtunk vendéglátóinktól az ajtóban, amikor mohóságomtól vezérelve még egy kétségbeesett kísérletet tettem. Így szól- tam a szülei mellett álldogáló Zolihoz:

– *De kár, hogy nekem sosem lesznek olyan szép kockáim, mint amilyenek neked vannak!* – Édesanyjának több se kellett. Beszaladt a szobába, kihozta a kockákat dobozostól, és bele erőszakolta nagyapám tágas kabátzsebébe.

Elindultunk. Szótlanul lépkedtünk a sötét utcán, s eközben iméni örömom

egyszerre elolvadt. Nagyapám hallgatásának hatására ráéreztem, hogy most valami nagyon rosszat tettem. Egy lámpa fénykörébe értünk. Megálltunk. Nagyapám szembefordított magával, és a csöndet megtörve, szomorú-szigorú hangon, úgy ahogy még sosem hallottam beszélni, ezt mondta nekem:

– *Te, telhetetlen papzsák! Álnokul kihasználtad az egyszerű emberek szere- tetét!* – Összetörten hallgattam őt. Na- gyon bántam mindent:

– *Nagyapa, soha, de soha többé nem teszek ilyet!* – Ő pedig, most már a jól ismert hangján így felelt:

– *Remélem is, hogy így lesz, de ez még nem elég. Ezt a dolgot jóvá is kell tenned.* – Másnap aztán a papírüzletben egy szép mesekönyvet vettünk, amit va- sárnap az imaházban odaadtam Zolinak: – *A kockákért cserébe. Fogadd szere- tettel!*

...Azóta évek teltek el, bánatomra botlottam is olykor, de a fentihez ha- sonló elkívánásra – nagyapámnak tett ígéretemet betartva – soha többé nem vetemedtem.

Győri Kornél

MEGBOCSÁTOK!

Corrie ten Boom (1892-1983) holland evangélista volt. A háború alatt zsidó származású honfitársait rejtegette, ezért koncentrációs táborba került. Miután kiszabadult, úgy érezte, soha többé nem akar *Németországba* menni. Isten mégis odaküldte. (München egyik templomá- ban hirdetett ígét, amikor egyik volt fog- va tartója tűnt fel előtte.)

„És most én, aki olyan meggyőzően beszéltem az imént a megbocsátásról, a jegyzeteimet kezdtem rendezgetni, hogy ne kelljen kezem fognom vele. Ő nem emlékezett rám, persze hogy nem. Hogy is emlékezhetett volna egy fogoly nőre, sok ezer közül. Én azonban emlékeztem rá. És a korbácsára is, ami az övébe volt dugva. Akkori kínzóm, rabtartóm előtt álltam. Megfagyott bennem a vér.

– *Őn említette Ravensbrücköt. Én őt voltam ott.* Úgy látszik, tényleg nem ismert fel. – *De ennek vége* – folytat- ta. – *Keresztény lettem. Jézus Krisztus megszabadított. S tudom, hogy Isten minden ott elkövetett rémtetteimet meg- bocsátotta. De ezt most szeretném az ön szájából is hallani, kisasszony.* Ismét fe- lém nyújtotta a kezét, és komoly hangon kérdezte:

– *Meg tudna nekem bocsátani?*

Itt álltam most én, akinek bűnei új- ból és újból megbocsátottak, aki Isten bűnbocsánatából éltem, és nem tudtam

ugyanazt megtenni. A testvérem ott halt meg, jutott eszembe. S ki tudja, hogy ez a férfi mennyivel járult hozzá az ő lassú, borzalmas halálához. És most ezt ő ki akarja rádiózni belőlem egy egyszerű kéréssel: *“Meg tudna ön bocsátani?”*

Néhány másodperc telhetett el, amíg előrenyújtott kezével ott állt, de szá- momra ez kínos óráknak tűnt, mert még sohasem történt meg velem, hogy ilyen nehéz dologban kellett döntenem, mint most. Tudtam, hogy meg kell bocsá- tanom. Hiszen Isten megbocsátásáról szóló ígéretnek van egy döntő előfel- tétele: hogy megbocsássunk azoknak, akik vétkeztek ellenünk. *“Ha meg nem bocsátjátok az embereknek a bűneiket – mondja Jézus -, a ti mennyei Atyátok sem bocsát meg nektek.”*

A háború befejezése óta egy olyan otthont tartottam fenn, a náci áldoz- tai számára, ahol őket gondoztuk, és ott kézzelfoghatóan megtapasztaltam, hogy csak azok találtak vissza az életbe, csak azok voltak képesek újrakezdeni, akik korábbi ellenségeiknek meg tudtak bo- csátani. Tekintet nélkül arra, hogy mi- lyen egészségi állapotban voltak. Aki a keserűségét ápolgatta, rokkant maradt. Ez éppen olyan egyszerű volt, mint ret- tetetes.

És most itt álltam a hideg szívemmel. Nagyon szégyelltem magam. De a meg- bocsátás nem érzés dolga – gondoltam. A megbocsátás az akarat tette. És az akarat a szív hőfokának tekintetbe vé- tele nélkül is képes cselekedni. *“Uram, Jézus, segíts rajtam!”* – imádkoztam magamban. Én most szabaddá teszem a kezemet, hogy megbocsássak! Te add hozzá a szükséges érzést is! Elengedtem a jegyzeteimet, s gépiesen, mint egy da- rab fát tettem kezemet a férfi kinyújtott kezébe. S amikor ezt tettem, különös dolog történt. Gyógyító melegség hatot- ta át az egész szívemet, egész lényemet. Sírni kezdtem.

– *Megbocsátok, testvér* – mondtam-, *tel- jes szívemből!* Hosszan tartottuk egymás kezét. Egykori ör és az egykori fogoly. Isten szeretetét soha nem éltem át ilyen intenzíven, mint abban a pillanatban.”

Corrie ten Boom

"Csendesedjék el mindenki az ÚR előtt!"

Akinek sok bocsátatott meg, jobban szeret.

A Mester hallgat, ír a porban.

Akinek sok bocsátatott meg, nem dob követ:

saját bűnei fájnak jobban.

Szilágyi József

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

A BUDAPESTI BAPTISTA ÁRVAHÁZ TÖRTÉNETE (11)

Árvaházi növendéket leveleiből

"Sokszor emlegetem a jó meleg Árvaházi ruhát, meg a szobákat. Nagyon vágyom vissza, sokért nem adnám, ha még egyszer visszamehetnék abba a boldogsággal teli otthonba. Tessek is megmondani a növendékeknek, hogy becsüljék meg azt a helyet, mert akármilyen jó is máshol, még sincs olyan, mint ott!" **H.J.** leveléből, 1941.

Ha vasárnap mind együtt vagyunk (három testvér volt az árvaházban) csak arról beszélgetünk, hogy hogy is volt az árvaházban. Ha végig gondolom az életemet, akkor úgy tűnik, hogy ahhoz az időhöz fűződnek a legkedvesebb emlékeim, amelyet az Intézetben töltöttem. Most már nem gyermekésszel gondolok vissza azokra az időkre, hanem mint olyan, akit az élet már megtanított gondolkodni és mindenért hálásnak lenni, amit Isten cselekedett velem. **Lantos Margit** leveléből, 1936.

Kedves Margit Mama! Nem hagyhatom szó nélkül az igazi kifogyhatatlan árvaházi melegséget, melyet elhoztam magammal. **Tölgyes I.** (Ausztriai Biblia iskolából)

Most, hogy közeledik a karácsony, eszembe jutnak az árvaházban eltöltött karácsonyi ünnepek, melyre oly nagyon készülődtünk és melyet annyira vártunk. Mindig örömmel gondolok vissza az ott eltöltött kedves évekre. Nem tudom eléggé meghálálni és megköszönni, amit értem tettek. Itt küldök egy kis szaloncukrot a gyermekeknek, mert tudom, mi is mennyire örültünk a cukornak. **Simkő Aranka**

Nagy hálával tartozom Margit mamának azért, mert oly sokat fáradott és gondoskodott miértünk. Ha sokszor rosszak is voltunk, akkor is anyyi szeretettel volt hozzánk és tanított a jó útra. Köszönöm a tanácsokat és igyekszem betartani. **Herczeg Teca**

Sokszor és sok szeretettel gondolok az árvaházi nevelésre, annak szellemére, a fáradhatatlan Margit mamára...Most tudom, milyen jó nekem, hogy ott nevelkedhettem. **Zimányi Lajos**, 1952.

Antal Idus kedves emlékként azt mondja el, hogy meghatva gondol vissz-

sza, mikor egyszer nagy betegen feküdt a betegszobában és az árva Mama térdelt ágyánál imádkozva gyógyulásáért.

Felejthetetlen emlékek élnek lelkemben, melyet még öreg koromban sem fogok elfelejteni. A vasárnapok, a karácsonyok oly szépek voltak részemre az árvaházban, hogy mindig kellemesen gondolok vissza. **Novák Etus**

A szívem áhítatos halk léptekkel járja a Hegyalja úti volt otthon udvarát és rommá lett szobáit, ahol először nyílt meg ajkam az Örökkévaló dicséretére. **Zimányi József**, 1955.

Husza Mária kellemesen emlékszik vissza az árvaházi otthonra. Nagyobb korában az ebédlőben tartott ifjúsági és leánykört órák hatottak építőleg lelkére. Most, mint gyermek gondozónő, úgy te-

kint vissza, hogy bár az újabb modern felszerelésű intézményekhez képest, az árvaház egyszerű volt, de tiszta és minden tekintetben higiénikus. Nagy áldás volt, mert sok szegény, elhagyatott gyermeknek nyújtott menedéket, meleg otthon.

Margit Mama! Ismét jelentkezem egy-két hálás gyermeki sorral. Ma reggel a Kolossé 2:7-ből nyertem hasznos tanítást. Látom, hogy erősen kell meggyökereznem a Krisztusban, tovább épülnöm Őbenne, tovább taníttatni, erősödni, egyre inkább bővítködni a hálaadásban. Ezeknek az áldásos előre lépéseknek egy kezdeti fontos szakasza volt életemben a Baptisták Árvaházában töltött idő. Amikor 1927-ben apám kezében eldőrdült az életet kioltó pisztoly, Isten csodálatosan, a csapás által is csak előbbre vitt önmaga felé. Árvává tett, hogy Ő legyen Atyám. Szeretett Margit mama, szívemből kívánom, hogy a menny küszöbe elé lépegetve, annak

kilincsét keresve, már tekintetével, az utolsó percig hasznos edénye legyen a nagy Király dicső háztartásának. Szeretettel köszönti fia: **Jóska. Zimányi József**, volt növendékünk, most református lelkész

Édes drága Margit mamám az Úr Jézusban! Sietek köszönetet mondani kedves leveléért, melyet nagy örömmel olvastam és azóta sem tudok betelni, továbbbítom az itteni testvéreknek. Nagyon sokat gondolok az árvaházban eltöltött gyönyörű időkre. A sok áldásra és tanulásra, a kedves munkára és az ott töltött Urunktól megáldott, soha el nem felejthető leggyönyörűbb atmoszférára, amely egész életemnek a vezérfonala. Az Úr nagyon gazdagon meg fogja jutalmazni érte mindannyiukat a sok-sok szépért, jóért, amire engem tanítottak. Most én is ugyanazt teszem és tanítom tovább itt Izráelben. Először,

mint csecsemővédő és mint szociális nővér dolgoztam, de most már évek óta a fő munkám, hogy minden lehető és lehetetlen helyre viszem a Bibliát és bizonyosságot teszek az Úr Jézusról. Azt tetszett kérdezni, hogyan szabadított meg Isten a nehéz helyzetből? Nagyon nagy kegyelemből! Megígérttem az Urnak, ha megtart és megszabadít, én Néki hűséges szolgálója leszek mindvégig. Halleluja! Itt „Sárom”-ban lakunk a kertünk olyan mint egy virágerdő. Én is idézem árvaházunk aranymondátát: „Áldott legyen az Úr, napról-napra gondot visel rólunk” és „Mindeneddig segítségül volt nekünk az Úr!” Minden-

hol az országban vannak imaházak, csak még a hívő kevés, de hála az Urnak vannak itt-ott néha bemelegítések. Úrvacsora osztás minden vasárnap, szolgálunk és tanítunk úgy, ahogy Margit mamáéktól, Beharka bácsitól, Reviczki testvértől tanultuk a Biblián keresztül. Minden volt árvaházi növendéket külön üdvözlök szeretettel. Milyen szép is volt, ha úgy lelki szemem előtt leperog az intézeti élet az Árvaházban. A lányok gyönyörű szobája, a muskátli virágos ablakok stb, stb. Azok a felejthetetlen karácsonyi szentesték! Ahogy Margit mamánk és Erzsébet nővér bejöttek a nagyebédlőbe, a nagy ruhás kosarakban meg volt mindenkinnek a sok jó, hasznos és praktikus karácsonyi ajándéka. Szép kor és idők voltak azok, melyet soha senki és semmi ki nem törölhet szíveinkből. **Rózenberg Erzsébet** izráelita leány levele Izráelből. (folytatjuk)

Heckmann Margit

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püsök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: *dr. Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püsök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczy Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

„Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket. 33 Ők ezt kérdezték tőle: Ábrahám utódai vagyunk, és soha nem voltunk szolgái senkinek. Hogyan mondhatod hát: Szabadok lesztek? 34 Jézus így válaszolt nekik: Bizony, bizony, mondom nektek, hogy aki bűnt cselekszik, az a bűn szolgája. 35 A szolga pedig nem marad a házban örökre: a fiú marad ott örökre. 36 Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” János ev. 8,31-36

SZABAD VAGYOK MÁR / THANK GOD, I AM FREE

Für Béla James McFall

1. O - ly an so - ká - í g él - tem, bűn ső - tét
2. Mint a ma - dár az é - gen, szállt vol - na

éj - ben. Szi - vem és lel - kem lent a mély - ben
szí - vem. Vak kol - dus vol - tam, ki re - mény - re

járt. De meg - ta - lált Jé - zus,
várt. De rám - ta - lált Jé - zus,

Meg - vál - tó Jé - zus. O - ly an bol - dog a
Meg - vál - tó Jé - zus. O - ly an bol - dog a

szí - vem, bol - do - gan zen - gem, már ő - vé va - gyok.
szí - vem, bol - do - gan zen - gem, már ő - vé va - gyok.

Kar:
Kö - szö - nöm Úr Jé - zus, hogy sza - bad va -

gyok. Kö - szö - nöm drá - ga vé - red mely meg - gyó - gyí -

tott. Hal - le - lu - ja. Ó mily cso - dás ez - a nagy ke - gye -

lem. O - ly an bol - dog a szí - vem, bol - dog a

lel - kem, már ő - vé va - gyok.

Köréje gyűltek a farizeusok... de nem hallgatni, hanem kioktatni szerették volna a Mestert, vagy megfogni beszédében.

Mosdatlan kézzel enni - a hagyományok durva megsértése volt. Pedig a megmosással nem lesz szentté, Isten számára elkülönítetté semmi.

Magyar-márciusi hangulatban ezt a címet is adhatnám e tanítással teljes történetnek: **Szabadulás a képmutatás rabságából.**

A farizeusok meg is kérdezték tőle: *"A te tanítványaid miért nem tartják meg a régiek hagyományát, és miért étkeznek mosdatlan kézzel?"* (5v) A régiek hagyománya nem azonos az Isten rendelkezéseivel, parancsaival. Jó, ha nem keverjük össze a kettőt.

Nekünk is vannak hagyományaink. Pl. *imaházba* jövünk vasárnap (nem szombaton); *úrvacsorázunk* – ahogy Pál tanította, aki az Úrtól vette. *Imádkozunk* – hangosan és egyenként (sajnos egyre több helyen hagyják el ezt a baptista

Tisztítsd meg szíved, Jeruzsálem népe!

Tisztítsd meg szíved, Jeruzsálem népe, Hogy megtartassál, mosódj hófehérre; Karmazsin színű bűneidből tisztulj, Hogy ki ne pusztulj!

2. *Szeplőtelen légy a Krisztus napjára, Mert igen nagy volt váltságodnak ára; Ártatlan omlott Királyodnak vére, Térj meg kedvére!*

3. *Nem járhat sz folyvást annyi undokságban, Részed így nem lesz mennyek országában! Vedd fel a harcot, vedd fel a keresztet, Vagy üdvöd veszted!*

4. *Élj botlás nélkül, szentül, feddhetetlen, Vizsgáld a törvényt lelkiismeretben; Inkább fonj gyarló tested ellen ostort, Semhogy bemocskold!*

5. *Tisztítsd meg ajkad oltárról vett szénnel, Rútat ne illess, mit a lelked szégyell; Jót cselekedjél mindenekkel bőven Minden idődben!*

6. *Új teremtes vagy: vetkezd le a régit! Ördög ha üldöz, e világ ha rémit, Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban, Véled az Úr van!*

7. *Tisztítsd meg szíved, Krisztus szent egyháza, Urunk miattad pogány ne gyalázza; S hogy megtartassál, nosza újulj végre, Szent papi népe!*

Scholtz László (HH 252)

hagyományt – pl. dicsőítést tartanak helyette); *imádkozunk étkezés előtt* (régén utána is). *Énekelünk, bemelegítünk, adakozunk* stb. A jó hagyományokat jó követni. Vigyázat, mindezek jámbor, rendes emberré tehetnek bennünket; mások is, magunk is meg leszünk elégedve magunkkal, s eközben könnyen képmutatóvá, törvényeskedővé is válhatunk!

A farizeusok kérdésére **szokatlanul durván válaszol az egyébként szelíd és alázatos szívű Mester.** Miért? Kikről beszél ilyen hangon az Úr Jézus? Nem a bűnösökről, nem a pogányokról vagy az idegenekről, hanem az írástudókról és a **farizeusokról.** Másutt is olvasunk hasonlólt (Mt 23, Lk 11). *"Jaj néktek..."* Ha haragudott valamire az Úr Jézus, akkor az a képmutatás volt, és a képmutató emberek. *Ezsaiást* idézi válaszában (6-9v). Jól ismerték az írástudók ezt az ígét is, csak éppen nem akarták magukra érteni azt.

Bizonyára azért szól a Mester ilyen keményen, mert rá akar mutatni, hogy milyen **káros ez a jámbor köntösbe öltöztetett módszer: a lényeg helyett valami lényegtelen hibát kapnak fel, és azzal elterelik a figyelmet a lényegről!** Ajkukkal tisztelik az Urat, de a szívük, de ők maguk távol vannak Tőle. Ismerik a parancsolatokat, de azokat kedvük szerint kiforgatják (említ is egy példát – a szülők iránti tisztelet parancsának kiforgatását) nem az Igére figyelnek, hanem a saját hagyományaikra, szokásaikra.

A kezük valóban **piszkos**, de a baj igazán a szívükkel van, az a **tisztátalan.** Ezt egy példázat segítségével mondja el (14-16v). Megértették a kérdező farizeusok? Nem tudjuk. Azt viszont igen, hogy a saját tanítványai sem értették, s később rá is kérdeztek. A Mester élesen, de türelmesen megmagyarázza.

"TI IS ennyire értetlenek vagytok?" Ti sem értitek? EZ már baj! S elmagyarázta nekik még egyszer, hogy **mi teszi tisztátalanná az embert** (17-23v).

Így is folytathatta volna: Arról kellene inkább gondolkodnotok, hogy **hogyan lehetne a szívetek megtisztítani.** Arról kellene kutatni az írásokat, hogy nincs-e ott valami erről.

Van, bőven, hiszen a Biblia egyik központi témája az, hogy **a bűnös embert nem hagyta magára a Teremtő; megoldást, szabadulást készített számára.** Tekintsük át ezt az utat.

Milyen az ember szíve? Gonosz, mégpedig kezdettől fogva. Pl. *"...az ember szívének gondolatja gonosz az*

ő ifjúságától fogva (szüntelen csak gonosz)." (1Móz 8,21; 6,5). "Imé én vétekbem fogantattam, és bűnben melengetett engem az anyám." (Zsolt 51,7)

Hogyan lehet megtisztítani? Először arról, hogy mi meg tudjuk-e tisztítani? Ha csak felületesen énekeljük vagy olvassuk a *"Tisztítsd meg szíved Jeruzsálem népe"* című csodálatos éneket, azt hihetnénk, hogy ez lehetséges, és szívünk megtisztítására szólít fel az ének. Pedig az **megtérésre** hív, a Krisztus szerzte váltság elfogadására. Pál a Róma 7-ben ír a legvilágosabban arról, hogy nem tudjuk magunkat megtisztítani, megszabadítani (pl. 24v).

Már az **Ószövetségben** is gyakran találunk választ a kérdésre. Dávid így imádkozik az 51. Zsoltárban: *"Tiszta szívet teremtsd benne, ó, Isten..."* A legszébben talán Ezékiel fogalmazza meg, hogy Isten tudja és fogja ezt elvégezni: *"És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet."* (Ez 36,26)

Az **Újszövetségben** sokszor olvashatunk erről. János pl. így tekintett vissza a megváltásra és annak eredményére: *"Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől."* (1Jn 1,7) Az Úr Jézus egyértelművé tette (még a Golgota előtt), hogy olyan változásra van szükségünk, amit mi nem tudunk előidézni, de ami velünk megtörténhet: *"Ami testtől született, test az, és ami lélektől született, lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondom néked: szükség néktek újonnan születnetek!"* (Jn 3,6-7)

Az újjászületett ember szíve már nem a régi, nem tisztátalan, hanem megtisztult szív. *"Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az; a régiek elmúltak, imé, újjá lett minden."* 2Kor 5,17

Miután újjászülettünk, feladatunk, hogy **vigyázzunk a szívünk tisztaságára.** Ekkor válik aktuálissá a felhívás: *"Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban, Véled az Úr van!"* (6. v.)

Kedves Olvasó! Nem azt kérem, hogy tisztítsd meg a szíved, hanem, hogy (ha még ezt nem tetted volna meg) **fogadd be hittelt Jézust,** aki a bűnbánónak megbocsát, vére megtisztítja szíved. **Azután vigyázz a szíved tisztaságára!**

És persze továbbra se engedd, hogy jelentéktelen törvényeskedésekkel (kémósás vagy bármi más) eltereljék a figyelmedet a lényegről: a szíved állapotáról, tisztaságáról.

Herjeczki Géza